

KOLOZSVÁRI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

Rólunk

2014. 08. 11.

A magyarlétai református templom 1847-1851 között épült Antal György lelkész és Czákó Mihály kurátor idejében. Az eklézsia a maga költségén építette. Kőfalú, kúptornyú, háromszáz lelket befogadó épület. 5 ablakával néz az utcára, két alig embermagasságú bejárata, porticusa van, amelyek kettős ajtóval vannak ellátva. Tornyában 2 harang van, egy halk szavú, kis harang, amely 1757-ből való és egy nagyobb 140 kg-os, 1926-ból való, amelyet a hívek kirovás útján öntettek az 1917 január 1-én, a háborúba elvitt nagyobb harang helyébe. A szószékkorona alsó része 1752-ben készült, míg a felső része 1851-ben a templom újjáépítésekor. Hogy a református egyház mikor alakult meg, biztosan nem tudjuk. 1450-ben a „Szent Kereszt” tiszteletére épült egyháza volt. „Ecclesia I. Cricis de Letha”, de hogy ez az egyház mikor és miképpen változott át a „Helvét hitvallás” egyházává, nem tudjuk, nem ismerjük. Körülbelül a 18-ik század II-ik évtizedében alakult meg a református egyház. Ennek a múltjáról is nagyon keveset tudunk, mivel 1868-ban a papi lakás s vele együtt az összes iratok, jegyzőkönyvek elhamvadtak. Az első, írásos adat Torma Károly: „Rettegi György emlékiratai”-ban 1884-ben említi az akkori Németh Sámuel lelképásztort.

Az 1872-ben datált jegyzőkönyvben is találunk némi adatot az egyházközség régi történetéről. Itt találjuk Szakács János akkori lelkész feljegyzésében „A magyarlétai ev. ref. Egyházat illető Emlékiratban” a következőket: „Jelenleg az egyházban régibb emlékirat nem található, mint egy kupás forma ón kannán ezen felirattal: „Czákó Lőrincz csináltatta az Ekkla. számára 1724-ben.” A templomi korona alján pedig ez a felirat olvasható: „Csináltatta részint Tiszteletes Szaniszlai Erzsébeth részint az Ekkla. Vincze János curatorságában 1752-ben. 1792-ben T. Tótfalusi Mihály lett a falu lelképásztora. Az ő idejéből maradt fenn a régi templom ajtaja „Anno 1796” felirattal, amely ma is a torony alatti kijárási ajtaja. 1835 július 16-án Tótfalusi Mihály 43 év szolgálat után elhunyt s őt követően Antal György lett az egyházközség lelkésze. Az ő idejében épült a régi omladozó templom helyébe, a Szabadságharcot követően, a jelenleg is meglévő templom, tornyával együtt. Utána Szakács János következett, aki 1852 május 20-án foglalta el a lelkési állást. 1868 október 11-én nagy égés pusztított a faluban, az egyházi épületeket is elérve, mikor is iratokkal-klenódiumokkal együtt egy-két perc alatt minden elhamvadt. 1876-ban a templom fedetett újra. 1891 évben a templom javításra szorul, ami meg is történik és pedig közrovattal útján. 1902 április 25-én halt meg az egyházközség agg lelképásztora, krasznai Szakács János, aki teljes 50 évig volt híveinek édesatyja, gyámolítója és pásztora. Szakács János halála után Elek Lajos alsójárjai, majd Thamó Gyula tordaszentlászlói lelkész vezeti az egyházközség szellemi és

anyagi ügyeit, mint adminisztrátor lelkész. Az 1913 évben készült új harangot 1917 január első napján vitte el 3 katona. A háború igencsak megtizedelte a lakosságot. A mezőgazdasági munkát ekkor az asszonyok és a nagyobb gyerekek vezették. Egyházközségünkől Takács József 1922 június 30-án távozott el Marosgombásra, mivel oda választották meg lekipásztornak. Mihályfalvi István Magyarlétára 1923 április 17-én jött, s mint helyettes lelkész szolgált egész 1926 április 25-ig, amikor is rendes lelkésszé választott meg. Őt követte 1947-től Orbók Sándor 1955-ig, Teleki József 1966-tól, Bartha Lajos 1997 dec. 31-ig, Hella Ferenc- István 2000 augusztusáig, 2000 október 15-től Máté István az egyházközség lekipásztora.

Jelen rövid történeti áttekintés Mihályfalvi István kéziratát követi, melyet kiegészítenek a későbbi adatok.